

PDF PROVIDED BY *DEFENDING HISTORY*

**English translation of [Vilius Kavaliauskas's 15 April 2026 Facebook post](#)
(followed by paste-in of the Lithuanian original)**

For background see Defending History's [14 April 2026 report](#) and DH's [section on the saga](#) from 2015 onward.

Vilius Kavaliauskas

11:00 a.m.

WILL WE HAVE ANOTHER BEACH IN THE SPORTS PALACE?

The further things go, the more one understands that the authorities hear only themselves. On January 14, in a symbolic place—the hall of the Academy of Sciences—the Lithuanian intelligentsia gathered and appealed to the Government and the President that the Sports Palace, important to the Nation and the State, be restored for its vital mission of conferences and culture.

Three hundred signatories—former ministers, academics, cultural figures, leaders of civic organizations (Facebook did not allow posting the list due to its length)—personally signed and even provided their personal ID numbers and contact details (after all, they were not writing to swindlers).

On January 18, the resolution with signatures was submitted to the institutions. What do you think—did anyone respond to these representatives of society? NO. It turns out that for these two institutions, no rules of official correspondence or communication with citizens apply.

On March 30, regarding the same matter, 53 signatories of the Act of Independence addressed President G. Nausėda and Prime Minister I. Ruginienė. When a meeting took place yesterday at the Presidential Palace about the Sports Palace, I thought the signatories' letter would be answered. Unfortunately—not so. Only one signatory was invited, because the president of the Signatories'

Club and initiator of the appeal, Birutė Valionytė, is “not welcome” in those halls. Evidently, just like other creators of the state, of whom only about seventy remain alive.

On the TV screen I tried to recognize who was deciding the fate of a building important to me. I recognized only Minister Budrys. It turns out that the President maintains his relationship with the Nation through... the Ministry of Foreign Affairs. Those gathered shared one common feature—not a single one of them had seen the government-commissioned (and PAID FOR) project to revive the Palace. I could find another common denominator—not one of them participated in the Sąjūdis congress. It is easiest to destroy a symbol that is unknown or чужд. In an empty space echoed a quote from Justas Paleckis (words of Prof. V. Landsbergis’s father), that the Palace is a “sanctuary of the Nation.”

And how to deal with national symbols—there is already experience. That experience was used yesterday—they decided that the Palace should be handed over to the Vilnius authorities. After all, it is the last “conservative island” in Lithuania, and they will know what to do. They already turned Lukiškės Square into a beach—not without the initiative of then vice-mayor Benkunskas. In the meantime, we have advanced even further—the Sports Palace, and especially the space in front of it, is a perfect place for a “nudist beach.” At last Vilnius will have its “G-spot.” This time—for 100 million.

And Lithuania? Those making decisions do not care about it. They do not care about letters from intellectuals, signatories, national prize laureates, about public opinion polls, or about bright memories. Now the GOVERNMENT is Lithuania’s history and future.

I do not blame Nausėda at all for having joined the Communist Party in those fateful years and therefore not having been at the Sąjūdis congress. My own Communist Party card did not prevent me from helping organize the congress’s press work, nor did it prevent Justas Paleckis from informing delegates about the return of the Cathedral. What matters is what kind of Lithuania each of us had in mind.

Vilius Kavaliauskas

[sdonSopert3530tm73ch39h8at618m011iu809857t995u12u83246t235f0](#) ·

SPORTO RŪMUOSE TURĖSIME DAR VIENĄ PLIAŽĄ? Kuo toliau, tuo labiau supranti, kad valdžia girdi tik save. Sausio 14-ąją simboliniėje vietoje – Mokslų akademijos salėje – susirinkusi Lietuvos šviesuomenė kreipėsi į

Vyriausybę ir prezidentą, kad Tautai ir valstybei svarbūs Sporto rūmai būtų atkurti svarbiai konferencijų ir kultūros misijai. 300 signatarų, buvusių ministrų, akademikų, kultūrininkų, visuomenės organizacijų vadovų (FB neleido įdėti sąrašo dėl jo apimties) asmeniškai pasirašė ir net pateikė savo asmens kodus ir kontaktus (visgi rašė ne žulikams).

Sausio 18-ąją rezoliucija su parašais perduota institucijoms. Kaip Jūs galvojate, ar tiems visuomenės atstovams kas nors atsakė? NE. Pasirodo, šioms dviems institucijoms negalioja jokios raštvedybos ir bendravimo su piliečiais taisyklės.

Kovo 30-ąją dėl to paties į prezidentą G. Nausėdą ir premjerę I. Ruginienę kreipėsi 53 Nepriklausomybės akto signatarai. Kai vakar Prezidentūroje vyko pasitarimas dėl Sporto rūmų, maniau, kad bus atsakoma į signatarų laišką. Deja, - ne. Tebuvo pakviestas vienas signataras, nes Signatarų klubo prezidentė ir kreipimosi iniciatorė Birutė Valionytė tuose rūmuose „nekvietina“. Matyt, kaip ir kiti valstybės kūrėjai, kurių ir gyvų telikę septynios dešimtys.

TV ekrane bandžiau atpažinti, kas sprendė ir man svarbių rūmų likimą. Atpažinau tik ministrą Budrį. Pasirodo, savo santykį su Tauta prezidentas palaiko per... URM. Susirinkusius pareigūnus siejo bendrybė – NĖ VIENAS iš jų nebuvo matęs Vyriausybės užsakyto (ir APMOKĖTO) Rūmų atgaivinimo projekto. Galėčiau rasti ir dar bendrą vardiklį – NĖ VIENAS iš jų nedalyvavo Sąjūdžio suvažiavime. Nužudyti nepažįstamą ar svetimą simbolį – lengviausia. Tarsi tuščioje erdvėje nuskambėjo Justo Paleckio citata (prof. V.Landsbergio tėvo žodžiai), kad Rūmai – tai „Tautos šventovė“.

O kaip pasielgti su Tautos simboliais – patyrimo jau yra. Juo vakar ir pasinaudojo – nusprendė, kad Rūmus reikia perduoti Vilniaus valdžiai. Juk tai paskutinė „konservatorių salelė“ Lietuvoje ir jie žinos, ką daryti. Valstybės aikštę Lukiškes jau buvo pavertę pliažu – ne be tuometinio vicemero Benkunsko iniciatyvos. Per tą laiką nužengėm toliau į pažangą – Sporto rūmai ir ypač erdvė priešais juos – puiki vieta „nuogalių pliažui“. Štai pagaliau ir atsiras Vilniaus „G taškas“. Šį kartą – už 100 milijonų.

O Lietuva? O į ją sprendžiantiems nusispjauti. Nusispjauti į šviesuolių, signatarų, nacionalinės premijos laureatų laiškus, gyventojų apklausas, nusispjauti į šviesius prisiminimus. Dabar VALDŽIA yra Lietuvos istorija ir ateitis.

Visai nekaltinu, kad Nausėda tais lemtingais metais įstojo į Komunistų partiją ir dėl to nebuvo Sąjūdžio suvažiavime. Man LKP bilietas netrukdytų padėti suvažiavimui styguoti spaudos darbą, o Justui Paleckiui – pranešti delegatams apie Katedros gražinimą. Svarbu – apie kokią Lietuvą mes kiekvienas galvojom.